

FAMILIA.

BUDA-PESTA

7 Septembrie st. v.
19 Septembrie st. n.

Va eși joi'a și duminică'a.

Redacțiunea: strada arborelui verde nr. 12.

Nr. 67.

ANULU XIV.

1878.

Pretulu pe unu anu 10 fl.

Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de anu 2 fl. 70 cr.

Pentru Romani'a 2 galbeni.

Dorulu meu.

Eri erá unu mândru sóre,
Astadi totulu s'a schimbatu;
Rëndunéu'a caletóre
Pe altu drumu a apacatu.

Ce-a remasu din stramutare,
Ce mai potu eu a dori,
Déca sóre nu apare
Déca stele n'or mai fi?!

Nici unu doru de-acum nainte
Nu simtîescu, nu potu simtî;
Si de am vr'unu doru ferbinte,
Este dorulu de-a muri!

G. V. Stefanu.

Schitie de caletoría.

XXIV.

Din Baia-de-Crisiu pâna la Josasielu.

Înse vointi'a noastră d'a plecă nu se puté realizá asiá usioru. Nu numai amicabil'a ospitalitate, dar înca si elementele ni pusera pedeca. Dupa miédiadi, când voiramu sè pornim, începù a ploá, si astfel fu-remu siliti sè amânâmu plecarea pe deminétia urmatóre.

Mai petrecuramu dara o séra lunga si totusi scurta in societatea amicilor nostri din Baia-de-Crisiu, fiindu decisi cá în dîu'a vinitóre desu-de-deminétia sè plecâmu mai departe.

Desu-de-deminétia pentru noi se facé tocmâi la siepte óre, si atunci — înavutiti cu câteva suveniru pretiósé — ne luaramu remasu bunu dela Baia-de-Crisiu, unde petrecuramu asiá placute momente.

Calea ne conducea prin niste positiuni romantice. La comun'a Ociu drumulu se urca sus si ofere unu prospectu frumosu asupra vâilor din ambele parti. Dupa arondarea noua a unor comitate, acéstâ comuna deja apartine comitatului Aradu, care a primitu jumetate din comitatulu Zarandu, dându-se cealalta jumetate comitatului Hunedóra.

Nu peste multu apare valea Halmagilor, si în departare se zarese — la picioréle unor déluri — Halmagiulu-mare.

Din ce în ce ne apropiâmu mai tare, regiunea devine totu mai romant. Délurile ce încununa valea, în mijloculu careia caletorim, se apropia totu

mai multu; si în fruntea lor, muntii Bihorului, cu Gaiña pitoresca în vârful, dau unu farmecu misteriosu tabloului ce stâ înaintea noastră.

În fine, iéta si Halmagiulu. Trecura dóuc óre si jumetate, de când plecaramu. Ne opriramu dara, sè mai pausâmu. Întrebuintâramu aceste câteva momente spre a face visita la vr'ó dóuc familie, apoi plecaramu mai departe.

Iesîndu din Halmagiù, drumulu conduce spre unu delu marisioru, Siorfocu, de unde ochiulu iubitoru de tablouri pitoresci are o panorama fórte frumósâ.

Opriramu si noi trasur'a si ne delectaramu în prospectulu admirabilu ce se întindea vederilor noastre. Din acelu punctu vedeamu valea prin care trecuramu.

Déluri si munti încununa de ambele parti acéstâ vale, paduri umbróse si sate resirate decoréza cós-tele délurilor, si în mijloculu vâlei sierpuiése unu riu fantasticu, Crisiulu albu.

Jos la picioréle noastre se 'ntindea Halmagiulu-mare, unu opidu frumosu românescu, teatrulu multor evenimente importante, unde martirulu nostru Avram Jancu petrech multe díle de durere în anii din urma ai vietii sale.

Sub impressiunea unei simtîri duiósé continuaramu calea noastră. De aci 'ncolo calea devine si mai romantica, délurile strîmtorescu totu mai multu calea, si în multe locuri oferu niste positiuni fórte surprindtóre.

La satulu Aciua apoi se 'ncepe unu pasu strîmtu, calea îngusta trece printre niste déluri cari închidu cu totulu vederea, si prin cotiturele sale multe forméza unu punctu strategicu din cele mai importante. Strimtóra acést'a se numesce „Tacasiele“, si tîne pâna la comun'a Aciuvitia.

Înainte de a întrâ în strimtóra acést'a, la drépt'a Aciuvei privirile zarescu unu delu înaltu si posomoritu. Acést'a e Mom'a acoperita de paduri dese, cari i dau unu aspectu întunecosu si unu felu de aparintia misteriósa.

Strimtóra, care ne face sè ni intipuimu passurile pe unde lupta acuma trupele austro-ungare în Bosnia, duréza pâna la comun'a Aciuvitia. Aci putintelu se deschide, si la Pleşcuti'a dâmu de unu largamêntu mai mare, dar apoi si acést'a se închide, ma calea devine totu mai îngusta, si abiá remâne atât'a locu cá sè putemu iesi la Josasielu.

Admirabilu punctu! Îmi parea cá vedu pórt'a unei fortertie facute de mâni omenesci. Stâncile par cá sînt niste muri facuti anume pentru apearare; cá taiate de odata de sus în jos, ele se 'naltia tîepisîu, încâtu nu e cu putintia a te urcá pe ele. Si cá efec-

tulu sè fia si mai completu, ici-colo intipuirea ochiului vede si niste turnuri ale cetății grandiose.

Când priviam asiá uimitu acésta minune a naturei, încântatu de maret'ia ei, îmi diceam : Iéta murii de aperare ai Transilvaniei!

Da! Ori cari sè fia granitiele moderne ale Transilvaniei, mie îmi pareau, că numai în momentele acele iesu din ea. Acești muri gigantici, cari își ascundu fruntea 'n nori, si cari aice se ciunta de odata, îmi pareau murii Transilvaniei.

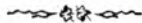
Aice muntii se sfîrșiescu, de-ací 'ncolo délurile disparu, devinu totu mai mici, pâna când în departare pieru cu totulu.

La spate muntii Transilvaniei, în fația sîesulu Ungariei, unu sîesu largu, de care nu vedusem de vr'o trei septemâni. Me despartieam de Transilvan'ia, scump'a si multu iubit'a tîera a protoparintilor mei; si intram în Ungari'a, unde s'a leganatu léganulu meu.

Iesieam din muntii apuseni ai Transilvaniei, tînt'a excursiunilor mele presinte, unde petrecusem atâte momente placute, si de unde aduceam atâte suvenire pretiose! Si reintram în Ungari'a, de unde plecasem în acésta excursiune pré interessanta si neuitata pentru mine.

Si în acele momente de despartire, me mai oprîi odata si aruncaî o privire înderetu spre acei munti romantici si istorici, de a caroru ospitalitate ne bucuraramu timpu de doue septemâni, si dîsei:

— Adîo Transilvania! Adîo munti apuseni! Adîo frati si surori! Acuma me despartu de voi, dar memori'a mea îmi va reamintî totu-de-una suvenirea vóstra! Iosifu Vulcanu.

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —

(Urmare.)

— Totu-de-una dobândimu atunci, când celu mai mare reu îlu prindemu cu istetime în ochi, -- sioptiá elu. Debilitatea si neresolutiunea perdu totu-de-una.

În tóte crisele vietii sale a lucratu elu dupa acést'a macsima, si i-a mersu bine.

Dupa ce ajunsu în hala, nu se putea observá pe faç'ia lui nici suprindere, nici frica, nici manía.

Întreaga ceta de servitori se opuse acestui strainu, cá sè nu între.

— Noi nu l'am pututu respinge, Sire, — dîse vatavulu de curte superatu, — elu dîce, cá voiesce sè vorbésca cu dta.

Ambii se priviau muti si semnificativu. Celu mai tineru își luá pelería jos. Mr. Lyndilh cunoscù pré bine faç'ia cea frumoáa si arsa de sóre.

— Cunoscú pe domnulu, Edwards, — dîse Mr. Lyndilh deplinu liniscitu, — si voiescu sè vorbescu cu elu. Vîno dupa mine, domnulu meu!

Elu condusa pe óspele nechiamatu în biblioteca, încuiá us'ia si se întórta càtra elu. Ambii scieau, cá unulu séu altulu va trebui sè capituledie, înca înainte de ce vor parasí chil'ia.

— Acést'a e o onóre fórté neașteptata, Robert Lisle, — începù domnulu betránu. Dta parasiti Southampton înainte de doi ani si jumetate cu vaporulu

„Germania.“ Naia a arsu în mijloculu marei. Cum de traiesci dta.

Tonulu lui erá liniscitu, faç'ia nemișcata, întréga fiintia asiá de nesuprinsa, ca si când ar vorbi despre timpu. Si totusi se ascundea o frica sub masc'a completa.

— Eu intru adeveru eram înscrișu cá si caletoru pe vaporulu „Germania“, — respuse Robert Lisle, — înse o întêmplare în sine neînsemnata îmi întârdiá plecarea, si plecai dupa o septemâna cu „Steu'a apusului.“ Ajunge acest'a a demustrá, cá nu sîm strigoiu?

— Ajunge deplinu si eu iti gratulediu la întêmplarea acést'a favorabila. Dta ai facutu fórté întiepletiesce, cá ai parasitu Anglia, dara nu potu cuprinde cu mintea, cum ai pututu sè fii asiá de neprecautu a te rentórce?

Ochii fulgeratori ai tinerului se atîntira spre Mr. Lyndilh.

— Si dta me întrebi acést'a?

— Negresitu.

— Eu am venitu a-mi luá nevést'a si a descoperí lumei blastematiele dtale, macaru de s'ar întêmplá cu mine ori ce.

— Déca dta, Mr. Lysle, te servesci de unu astfel de limbagiu, esti firesce dta în avantajiu. Nu e nici de mirare, déca ómenii de positiunea dtale se uita de sine pâna la înjurári. Totusi ti-asîu fi multiamitoru, déca ai fi în stare, pâna ce comunici cu mine sè te servesci de limbagiulu si manier'a unui gentleman. Dta vini dara se-ti iei soç'ia, si deórece cu scirea mea o atare în Anglia nu exista, asiá dara —

Robert Lisle se apropiá de elu cu o furia nespusa.

Sè nu cutezi a me batjocóri, te admonediú!

— Si eu dorescu sè fii mai modestu, si sè me lasi a-mi finí cuvêntulu. Lady Charteris n'a fost nici odata soç'ia dtale, si pe tóta întêmplarea dta vini acum pré târdiu. Câteva luni dupa plecarea dtale își aducea amicabilu aminte de dta, dupa acea înse întrá acea reactiune naturala, si mai multu, decátu cum a iubitu pe fiulu celu frumosu, elu farmerului vecinu. acum îlu uriá pe elu, mai alesu dupa ce pricepù rusînea ei, cum acela s'a jucatu cu nepriceperea ei pruncésca. Ea te-a uritu, Robert Lisle, cu o resolutiune, careia nu asîu fi tîenut'o capabila. Temerea, cá se va descoperí misteriu lu ei rusinosu, a adus'o mai la desperatiune. În totu decursulu acesta o cercetá cu diligintia fina acelu tineru pe care l'a fost destinatu parintele ei de barbatu, ca i cunoscù nobil'a ánima si în curêndu îlu iubí intimu. Dupa acea urmá scirea despre arderea naiei „Germania.“ Olivia erá libera. Eu mi-aducu înca aminte, cum mi-aretá ea pe list'a caletorilor cu o façia palida numele dtale. Serman'a copilă a fost totu-de-una milósa, dara si întêmplarea a înfiorátore a fi arsu de víu pe oceanu. Curêndu înse multiamí Provedintiei pentru destinatiune, care i-a crutiatu resolutiunea si promise mân'a lui Sir Hugo.

Robert Lisle ascultá vorbirea lui mincinósa cu unu surisu cinicu.

— Dta Mr. Lyndilh te pricepei si mai de multu a vorbi nepreparatu, si timpulu iti rafiná numai talentulu. Pe façia spusu, eu nu-ti credu dtale. Astfel nu nu ar procede Olivia Lyndilh, si cu atátu mai puçinu cu acelu barbatu, pe carele ea odinióra îlu iubíá atátu de multu.

Espressiunea trasurilor sale se muia, a domnului betrânu înse se întunecă cu totul.

— Dta esti si remâni unu omu duru, si petrecerea dtale între lapedatur'a omenimei in orasiile transatlantice intru adeveru nu te-a redicatu. Olivia Lyndilh n'a fost nici odata soçi'a dtale, ea nu are trebuintia de divortiu. Dta esti destulu de betrânu, de a scî, cã o persóna minorena nu póte pasi la o casatoria legala, cã o fêta abiá de sîese-spre-dîece ani, fugindu la Scotia si supunêndu-se acolo unei ceremonii, acea casatoria în Anglia nu are validitate, si prin urmare prunculu a fost ilegítimu.

În furi'a lui elu ênsusi s'a descoperitu.

— Prunculu! — dise Robert, — esista dara si unu pruncu?

— Din norocire elu a muritu îndata dupa nascere. Deórece înse Sir Hugo scîe acest'a, nu subversedia nimicu. Olivia erá însasi înca o prunca, când dta ai sedus'o. Nici o mirare nu e dara, cã ea te uresce acum. Si spre a-ti încoroná opulu, vini acum, a o încarcá de nou cu rusine si a scormoni lucruri trecute. Dta Robert Lisle esti mai puçinu decãtu unu omu, decã vei face acêst'a.

Robert gâlfedî. Lordulu Montalien a avutu totusi dreptate, fost'a elu intru adeveru uitatu — uritu — despretiuitu?

— Voiescu celu puçinu sê o vedu, — dise elu ragusîtu, — voiescu sê audu din buzele ei sentintî'a mea de mórte si nici odata nu me voiu apropiá de ea, decã ea ênsasi me va condamná. Pe dta, Mr. Lyndilh, înse te cunosc din trecut de unu omu fãra ânima si onóre. Chiamá pe Olivia sê vina aici, ea sê decida!

Ochii lui Mr. Lyndilh schinteaiu selbaticu.

— Pe ea sê o chiamu aici? Mai bine voiescu sê o vedu mórta. Scîi dta ce ceri? Nepót'a mea tîene de valida prim'a ei cununia, si numai dupa ce se credea a fi veduva se maritá dupa amabilulu ei soçi'u. Pe ea sê o vedi, ai omori-o. Scandalulu, perderea soçiului ei, rusinea, aru sugrumá-o, si dta ar trebui sê o cruti, decã cândva ai iubit'o.

— Decã am iubit'o!?

Elu se lasa într'unu scaunu si-si ascunse faci'a în mâni. Nu a vrutu Mr. Lyndilh dreptate? Nu a fost ea totu-de-una superba si simtítore?

Elu tremurá în necasu nespusu. Mr. Lyndilh urmariá fãra îndurare avantagiulu seu.

— Dta voiesci sê vedi pe Lady Charteris? Bine. Preugeta înse ce póte urmá. Dta o rapesci din braçile mirelui ei, dai istori'a nebuniei dtale de prada lunei, si ea cá soçi'a a doi barbati va fi compromitata, celu puçinu pâna atunci, pâna când nulitatea primei cununii se va adeveri. Se presupunu, cá cununia cu dta a fost valida, atunci îndata se póte pasi la divortiu, si în celu mai criticu casu o poti dta desparti de Sir Hugo numai pe vr'o câteva luni, presupunêndu cá ar mai traí în acea rusine. Pe dta înse te voiu estradá judetiului in ór'a acea, în care vei pasi contra Oliviei Charteris. Pentru ea te-am crutiatu înainte cu doi ani, si pentru ea te voiu inferá acuma cá pe unu furu, cum ai meritatu. Pe Olivia póte vei bagá-o atunci în mormêntu, pe dta înse de siguru în temnitia. Du-te sus în sala, acolo vei aflá pe Olivia lângá mirele ei. Eu nu te voiu împedecá, ci voiu încunoscintia îndata poliçi'a. Alegeti acum, si-ti alege îngraba.

Elu cautá la orologiu. Într'unu patrariu de óra trebuiá sê plece tiner'a parchia. Moderatiunea lui Mr. Lyndilh erá mare, si totusi albise acum buzele lui, si pe fruntea lui curgeau sudori reci.

— Alegeti, — repeti elu moderatu la aparitiune, — du-te sus, ruinédia-o, séu parascesce cas'a acêsta pentru totu-de-una!

Robert Lisle se scolá.

— Eu mi-am alesu, Ddieu sê-ti resplátésca. Dta esti ucigasiulu meu, cá si când te-ai fi stropitu cu sângele meu. Viéti'a Oliviei nu o voiu suprimé cu mân'a mea. Ea m'a iubitú odinióra, si ori ce sê dîci dta, ea m'a iubitú pe mine, cum nu va iubi nici odata pe acelu barbatu cu carele trebuie sê-si petréca viéti'a. Eu mergu Mr. Lyndilh, si Atotu-putintele sê-ti resplátésca, dupa cum ni ai facutu nóue.

Elu si-redicá braçiulu si betrânulu tremurá.

Elu nu a fost nici lasu, nici superstitiosu, si totusi simtíeá ca si când momentanu nu-i mai batea ânim'a, iéra pe fruntea lui palida se ivira pareia de sudori.

— Eu am învinsu, — cugetá elu, — înse înca o astfel de învingere m'ar face nebunu.

Usi'a se deschisa si iérasi se închise Mr. Lyndilh oftá adâncu. Inimiculu s'a îndepartatu si elu erá scapatu.

Capitululu IX.

In Half-Moon-Terrace.

Convorbirea durá cam jumetate de óra, si în totu decursulu acesta Sir Hugo Charteris a petrecutu óspetii cu o maniera suridiênda si cu o frica mortala. Elu sciea pré bine, cá în totu momentulu i putea rapí mirés'a, si totusi elu glumiá si conversá cu frunte serina, dara numai la aparitiune. Unde înse e Mr. Lyndilh?

În fine se ivi si elu — fôrte, fôrte palidu, dara deplinu liniscitu. Elu îsi escusá usioru absintî'a, dejunulu se continuá, si ajunse în urma la fine. Abiá! Mirelui se pareá cá unu seclu întregu a espiratu, de când s'a pusu la mésa. În timpulu acela când mirés'a parasi sal'a, spre a-si schimbá îmbracaméntulu, chiamá Sir Hugo pe Mr. Lyndilh sub o ferésta.

— S'a dusu elu?

— Da; iérasi l'am învinsu, si elu parasi de voia si pentru totu-de-una cas'a si patri'a. Decã iti este posibilu acum, amate nepóte, eu primescu promis'a asemnatiune.

Cu unu surisu sarcasticu immanuá baronulu noului seu consângianu, deja subsemnatulu papiru.

— În Stambulu (Constantinopole) am vediutu vëndiêndu-se „Circasiene“, si în India apuséna „Quadrone“, nici una înse nu s'a vendutu si platitu asiá de bine si siguru cá superb'a nepóta a dtale. Fie înse; pe lângá zestrea ei, ce-mi pasa mie de dîece mií pundi.

Dupa o jumetate de óra fericit'a parchia se aflá pe drumu cátra Italia.

Ca orbitu iesi Robert Lisle din innadusitóra ilu ninatiune a casei, la lumin'a sórelui. Elu se leganá cá beatu, o rosiétia vedea înaintea ochilor, cá mugitulu marei murmurá în urechile lui, si elu îsi redicá mân'a, cá si când ar voi sê respingá lumin'a dîlei.

(Va urmá.)

Ce e nou ?

Sciri personale. Archiducele Iosifu în dilele trecute a inspectatu honvedimea la Dobritînu, apoi s'a rentorsu în Budapesta. — Ministrii Tisza si Tréfort se vor rentorce în septemân'a acést'a.

Oglind'a lunei e fôrte posomorita. Congressulu din Berlin nici decâtu n'a produsu pacea. Rusii numai dupa multe traganâri putura sè capete cetâtile dunarene, ér în Batum abia si abia întrara; ei își tiênu trupele si acuma la Constantinopolu, tramitu bolnavii a casa, dar aducu feciori sanetosi. Resboiulu greco-turcu stà sè erumpa la totu momentulu. Albanesii nici nu vreu s'auda de desmembrarea tierii lor; pacificarea lor, dupa omorirea lui Mehemed Ali pasia, a devenitu si mai grea. Muntenegrinii stau în arme, si sêrbii se uita cordisîu la Novi-Bazaru. Bosnia si Hertîegovina stau în flacare. Iér de alta parte armat'a italiana e concentrata în numeru de vr'o o sută de mii — pentru manevre.

Scirile diu Bosnia sînt fôrte nefavorabile trupelor de ocupatiune. Nu numai cã Szapáry nu pôte sè faca nici unu pasîu înainte, dar si Philipovicîu a fost silitu a-si retrage cvartirulu generalu la Brood, de unde întrase în Bosnia. De alta parte se relatéza, cã generalulu Zach a voitu sè cuprinda cetatea Bihaciû, dar a fost respinsu cu mari perdere. Astfel se pôte dice, cã ocupatiunea se afla înca si acuma în stadiulu de acuma-su d'oué luni. Trupele de ajutoru pléca în continuu.

Pentru ostasii raniti în Bosnia, respective pentru ajutorarea familielor remase dupa cei caduti pe câmpulu de resboiu, s'au arangiatu la Sibîu d'oué petreceri, despre cari ni se scriu de acolo urmatórele: Un'a, cu concertu si jocu, s'a tînutu sâmbeta sér'a în gradin'a lui Hermann; iér a d'ou'a, o adeverata serbare poporala, a fost arangiată în padurea din apropiare. La ast'a din urma au participatu peste 4000 persóne din locu si din comunele de prin pregîuru. Venitulu curatu dela amênd'oué festivitatile se urca la 2000 fl., suma fôrte considerabila în timpurile aceste critice. Totu pentru scopulu acest'a s'a formatu si unu comitetu de dame, care va aduná totu felihulu de oferte: scame, vestminte, bandage, bani etc. S'a deschis si o lista de contriburi, în fruntea careia Pr. SS. mitropolitulu s'a înscriu cu sum'a de 100 fl. (a.)

Primirea trupelor române în Dobrogia. Cetimiu în „Românulu“, cã Români, Turcii, Tatarii, Grecii si Armenii, cari toti împreuna forméza mai unanimitatea poporatiunilor din Dobrogia, nu numai facu urâri pentru mai grabnic'a ocupatiune româna, dar inca se pregatescu a o primi într'unu modu solemnu. Se assicura, cã s'aru fi facutu chiar subscriptiuni, spre a serbá cu mare solemnitate întrarea trupelor române. La Chiustenge, séu Constanti'a — dupa adeveratulu nume alu acestui portu genovesu — s'aru fi adunatu, se dice, pâna acum 50,000 franci în acestu scopu.

Colonii italiene în Dobrogia. Idei'a de a aduce în Dobrogia colonii italiene a desteptatu unu respunsu alu diu Marcu Antoniu Canini, italianu venitu de curêndu la Bucuresci, care o saluta în „Românulu“

cu bucuria, si dice cã spre acestu scopu dênసు are de gându sè înfintieze în Bucuresci unu comitetu compus de Români si de Italiani, si cã a si scrisu în Itali'a, sè se formeze asemenea comitete în Roma si în alte orasie italiene.

D'oué baluri în Turda. Unu frumosu contingentu de familie românesce din Turda — precum ni se scrie — au arangiatu acolo de curêndu d'oué baluri, unulu în 11 augustu si altulu în 1 sept. Unu mare numeru de participanti a datu ambelor petreceri o colóre adeveratu românesca; entusiasmulu se vedea pe tôte feciele. Dóm'n'a Emilia Ratîu, ca cu tôte ocaziunile, si acum a fost sufletulu acestor conveniri sociale. Cã totu atâte margele în o cununa dragalasia au figuratu dnele: Ludovica Moldovanu, Amalia Chiffa, Maria Vladutiû, si dsîórele Emilia Ratîu, Eleonora Medanu, Maria Manu si Ludovica Gaia. Calusierulu s'a jucatu de tinerii nostrii cã unu jocu indispensabilu pentru ori ce petrecere cu spiritu românescu. Petrecerea a fost animata, si numai dîorile au fost în stare a o disólve.

Balu românescu în Timisiór'a. La 2 septevre sér'a, dupa încheierea adunârii Alumneului, s'a tînutu în elegantele localitati ale otelului „principele de coróna Rudolf“ din Timisiór'a unu balu românescu, despre care primimu urmatórea însciintiare: Aice erá o cununa din cele mai dragalasia fiintie, si apoi o multime de persóne stimate de prin Aradu, Vêrsietiu, Oravitia si alte locuri, venite anume pentru petrecere. Si de buna séma ilaritatea nesilita, intimitatea dragalasia si acelu pronuniatu caracteru naționalu, ce modernitatea strâina incepe a-lu esilá din cercurile române, au facutu cã dîorile ivindu-se pré timpuriu, sè aduca fia-caruia a minte, cã trebué sè se desparta, sè lase tóte, sè duca numai o neuitabila suvenire. Amin-tescu, cã toaletele damelor erau de gustu esemplariu; colorile vênetu, galbenu si rosîu, ros'a si albu, au predomnit. Iéra damele presinte — numai în parte le numescu — au fost, dómnele: Eufrosina Seimanu, C. Cosariu, Petrescu, Elmira Veleanu, Luisa Traila, si dsîórele Sidonia Popovicîu, Elisa Regescu, Victoria Maxin, Emilia Lungu, Catitia Seimanu, Catitia Nestorovicîu, Livia Popovicîu, Anitia Anitiu si Elisa Cernescu.

Noutati scurte din Români'a. Corpurile leguitóre s'au convocatu pe 15/27 septevre. — Guvernulu rusescu a tramisu d'oué-dieci de mii de medalie, spre a le împarti ostenilor români, cari au luat parte în resboiulu trecut. — „Românulu“ scrie, cã unu singuru momentu n'a venitu Românilor temerea, cã vor fi primiti în Dobrogea, dupa cum au fost primiti Austriacii în Bosnia si Ertîegovina.

Sciri merunte. Dlu I. Padure a arangiatu la Brasiovu o serata în favorulu familielor mobilisatilor, care a reesitu splendidu; dsîór'a Elena Padure a încântatu pe toti cu vocea sa armoniósă. — Dr. Svetozar Mileticîu a fost transportatu în închissórea din Vatiu. — Vezuviulu amenintia cu eruptiune noua. — Unu jidovu din Kiskunfélegyház a chiamatu pe imperatululu de nanasiu, inse cererea fu refusata.